

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoE/84/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712202302
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8712202302.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598 právne zast. Advocate, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 36 865 141 proti povinnému F. L., bytom X., X. XXXX/XX, IČO: 43208134, o vymożenie 1 300,91 Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad, č.k. 13Er/88/2012 - 29 zo dňa 10. apríla 2013 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad napadnutým uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že ide o vymáhanie plnenia zo spotrebiteľskej formulárovej zmluvy o úvere č. 701000549 zo dňa 22.7.2010 na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 07622/11 zo dňa 12.8.2011 a rozhodcovská doložka zahrnutá v bode 14. všeobecných podmienok poskytnutia úveru v spojení s rozhodcovskou zmluvou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná, pretože sa prieči dobrým mravom a rovnako výkon práv a povinností z tejto doložky je v rozpore s dobrými mravmi, a to hlavne z dôvodu, že doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal, splynula s ostatnými podmienkami, preto nemal na výber, núti spotrebiteľa v niektorých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovský rozsudok vydaný na jej základe nemôže byť exekučným titulom, pretože takáto doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie veci. Exekučný súd bol zo zákona oprávnený posudzovať predložený exekučný titul, pričom toto oprávnenie bolo potvrdené aj rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo 146/2011 a vyplýva tiež z judikatúry Európskeho súdneho dvora, (rozsudok vo veci C-40/08 Astrucum). Rozhodnutie súd oprel o § 53 a nasl. O.s.p., § 45 ods. 1, 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, poukázala i na geograficky neprijateľné miesto rozhodcovského konania, odkázal na rozhodnutie Súdneho dvora (ES) C - 240/98 až C - 244/98 (spojené prípady Oceáno Grupo Editorial SA), C-243/08 Pannon, C-618/2010 Banco Español.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, neúplne zistil skutkový stav. Exekučný súd prekročil svoju preskúmvaciu právomoc danú mu zákonom č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok). Mal posúdiť exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky, teda dodržanie všetkých formálnych náležitostí podľa zákona o rozhodcovskom konaní a splnenie hmotnoprávných predpokladov, v rámci čoho nemôže skúmať rozhodcovské konanie, ale skúmať len výrok rozsudku. Nemôže zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku exekučného titulu. Exekučný súd svojím postupom nahrádza konanie o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov v zmysle § 40 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, čo je v rozpore s obsahom a účelom tohto zákona. Pochybenie exekučného súdu spočíva aj v tom, že k svojim záverom dospel bez primeraného

dokazovania v súvislosti s povahou rozhodcovskej zmluvy. Predmetnou rozhodcovskou zmluvou nebolo spotrebiteľovi znemožnené rozhodnúť sa, kde uplatní svoje práva.

Rozhodnutie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, pričom sudca ktorému bola vec predložená podľa § 374 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) odvolaniu nevyhovel v celom rozsahu a vec predložil na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo súc viazaný rozsahom odvolania a jeho dôvodmi podľa § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

Vo veci bol v potrebnom rozsahu zistený skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Súd prvého stupňa správne aj bez návrhu prioritne riešil rozhodujúcu právnu otázku, ktorou bola otázka platnosti rozhodcovskej doložky, zmluvy. Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo viacerých svojich rozhodnutiach konštatoval oprávnenie exekučného súdu preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy. Ako citoval aj súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, vo veci 3Cdo 146/2011 Najvyšší súd Slovenskej republiky judikoval, že vo veciach v ktorých je ako exekučný titul predložený rozhodcovský rozsudok, exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platnej rozhodcovskej zmluvy. (Obdobne porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6Cdo 143/2011, 6M Cdo 9/2012, 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011.)

Odvolací súd bližšie poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v uznesení sp. zn. 2Cdo 245/2010 zo dňa 30. novembra 2011, ako aj v uznesení sp. zn. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13. októbra 2011 vyslovil, že „pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný“ Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu. Skutočnosť, že účastník rozhodcovského konania, ktorý v exekučnom konaní vystupuje v procesnom postavení povinného, v rozhodcovskom konaní prípadne nenamietal neexistenciu rozhodcovskej zmluvy, prevzal rozhodcovský rozsudok a nevyužil možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou na príslušnom súde, je tu irelevantná“.

Exekúcia vedená na podklade ničotného rozhodcovského rozsudku, ktorý má svoj základ v neplatnej rozhodcovskej doložke je neprípustná a exekučný súd na to prihliada v každom štádiu konania, preto prvostupňový súd správne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Rozhodcovský súd môže vec v rozhodcovskom konaní prejednať len vtedy, ak medzi zmluvnými stranami bola v súlade s § 3 zákona o rozhodcovskom konaní uzatvorená platná rozhodcovská zmluva o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Bez takejto platnej zmluvy majúcej buď formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve (§ 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z.) žiaden rozhodcovský rozsudok nemôže byť podkladom pre exekučné konanie.

Odvolací súd sa pri rozhodovaní riadil aj spoločným stanoviskom občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.9.2010, tiež citovaným súdom prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí.

Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS ako nekalú (Rozsudok Súdneho dvora európskej únie C-243/08 Pannon).

Podľa smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa čl. 3 ods. 1, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dojednaná sa považuje za nekalú, ak v rozpore s požiadavkou primeranosti spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, v neprospech spotrebiteľa. Podľa čl. 3, ods. 2 je podmienka vždy považovaná za nedohodnutú individuálne, pokiaľ bola spísaná vopred a spotrebiteľ preto nemohol mať žiaden vplyv na obsah podmienky, najmä v súvislosti s vopred spísanou štandardnou, formulárovou zmluvou.

Je potrebné tiež zdôrazniť, že Európska únia vzhľadom na význam ochrany spotrebiteľa a v záujme vyššej kvality života ľudí podporuje v rozhodcovských veciach zbavenie účinku rozhodcovského rozsudku v záujme dosiahnutia ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, a to aj keď spotrebiteľ v rozhodcovskom konaní nenamietal rozhodcovskú doložku, s poukazom na tzv. geografickú neprijateľnosť miesta konania (Rozsudok Súdneho dvora C-240/98 Oceano Grupo Editorial, tiež C-40/08 Asturcom). Neprimeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosťou, ktorá môže mať odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva.

Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I). V zmysle uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 78/05 zo dňa 16.3.2005, o.i. odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Odvolací súd so zreteľom na vyslovenie neplatnosti rozhodcovskej doložky sa preto nepovažoval za potrebné zaoberať ostatnými odvolacími námietkami.

Na základe uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, a preto odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne, vrátane osvojenia si dôvodov, potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa podľa § 224 ods. 1, 4 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.